
Legeforeningen og den akademiske medisin

FRA FORENINGEN

HANS PETTER AARSETH

president

De fire medisinske fakultetene arrangerer hvert år et dekanmøte hvor Legeforeningen og andre med interesser i forskning, grunnutdanning og videreutdanning deltar og får anledning til å uttrykke sine synspunkter. Legeforeningen ser denne møteplassen som en særdeles viktig. Årets dekanmøte har nylig vært avholdt i Bergen.

Tidvis har det kunnet se ut som om de medisinske fakultetene og Legeforeningen har forskjellige interesser. Dette er heldigvis et tilbakelagt stadium. Det er en økende erkjennelse av at vi er en del av den medisinske profesjonen med et felles ansvar for videreføring og utvikling av den medisinske tradisjon. I Legeforeningens organer har dette vært tydeliggjort ved at fakultetene alltid har vært representert i vårt spesialitetsråd og i henhold til reglementet skal alle spesialitetskomiteene ha en representant fra de akademiske miljøer. I forrige periode opprettet også Legeforeningen et eget forskningsutvalg som skal gi sentralstyret råd i spørsmål om medisinsk forskning og hvordan Legeforeningen kan bidra til å fremme denne.

I våre felles anstrengelser for å bedre rekrutteringen til medisinsk forskning har Legeforeningen foreslått en rekke endringer i spesialistutdanningen. Vi har også foreslått endringer i merittregler innen stillingsstrukturavtalen slik at forskning skal gi et fortrinn. I vår lønnspolitikk har vi bidratt til å prioritere leger i vitenskapelige stillinger.

De medisinske fakultetene har fremmet forslag om å opprette forskerlinjer ved universitetene. Til disse skal det tas opp et visst antall studenter, som parallelt med å fullføre et fullverdig medisinsk studium, også skal få en forskerutdanning. Legeforeningen støtter dette forslaget, og vi vil vurdere om det ikke vil være hensiktsmessig at studenter med forskerlinje kan få godskrevet dette som et års forskning i spesialistutdanningen slik at de ikke taper tid sammenliknet med andre.

Legeforeningen har også vært opptatt av at leger som tidlig i sin karriere skaffer seg en forskerutdanning, må kunne påregne at dette kan hjelpe dem i en videre karriere også om de velger klinisk medisin. Det bør derfor i langt større grad åpnes for kombinasjonsstillinger hvor klinikk og forskning kan gå hånd i hånd. Legeforeningen har også lansert en idé om å opprette såkalte forskningsleger, i første omgang som en prøveordning ved noen større sentralsykehus og ved universitetssykehus. Det har vært reist en del innvendinger mot dette, blant annet fra fakultetene. Fra vår side er disse stillinger ikke tenkt som konkurrenter til fakultetenes interesser og aktiviteter, men som et supplement som kunne bidra til at den akademiske medisin fikk fotfeste i flere enheter enn de som tradisjonelt er knyttet til universitetssykehusene. Utplassering av studenter og et tettere samarbeid om enkelte sider av spesialistutdanningen forutsetter en slik oppmykning av grensene.

Et av Legeforeningens forslag for å styrke medisinsk forskning er å oppheve gruppeføringen av utdanningsinstitusjonene og erstatte gruppe I-tjenesten med et akademisk år. For dette året vil det ikke være tjenestested som er avgjørende, men tjenestens innhold. Blant annet foreslås det at den kan erstattes av en prosjektoppgave. De medisinske fakultetene ønsker å innføre en obligatorisk forskningsoppgave som et ledd i spesialistutdanningen. Legeforeningen mener tiden ikke er inne for en så kostnadskrevenende reform, men vil svært gjerne bidra positivt til at mange spesialistkandidater vil ønske å bruke denne muligheten i sin spesialistutdanning. Hvis dette oppleves som positivt og hensiktsmessig av spesialistkandidatene, vil det bidra til at flere og flere benytter denne muligheten. Hvis man ikke lykkes med dette, vil det neppe være hensiktsmessig å gjøre det obligatorisk. Det vil da oppleves som en botsøvelse som ikke vil være motiverende for fortsatt forskningsarbeid.

Til tross for at det selvfølgelig er enkelte punkter hvor dekanene og Legeforeningen ikke fullt ut har samme oppfatning, er det gledelig å konstatere at vi har etablert et godt og nært samarbeid som vi er enige om å videreutvikle. Vi vil gjerne se at de medisinske fakultetene gjennom sine representanter i spesialitetskomiteen utøver en større og mer målrettet innflytelse for å fremme kvaliteten i den teoretiske delen av spesialistutdanningen. Vi hilser også velkommen at leger i vitenskapelige stillinger gjennom sin yrkesforening i økende grad også engasjerer seg

i Legeforeningens fagforeningsvirksomhet. Det styrker deres stilling og det gir Legeforeningen større styrke.

Publisert: 30. juni 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.